

VESNIČKA

BŘEZEN 2018

SOS DĚTSKÉ
VESNIČKY

Láskyplný domov pro každé dítě

**ROK 2017
V ČÍSLECH**

*TROCHU JINÝ NÁVRAT DOMŮ
NĚKDY STAČÍ K ZÁZRÁKU JEN MÁLO*

ÚVODNÍ SLOVO

VÁŽENÍ ČTENÁŘI, PŘÁTELÉ A KOLEGOVÉ,

v prvním letošním čísle časopisu Vesnička bych ráda poděkovala všem, kteří se v uplynulém roce

podíleli na pomoci dětem, a dovolím si trochu bilancovat. Troufám si říci, že rok 2017 byl úspěšný. Díky vám všem jsme pomohli zlepšit životní situaci téměř dvanácti stům dětí a jejich rodinám. Některé služby jsme rozšířili –

nově například pomáháme pěstounským rodinám v Olomouckém kraji. Protože se snažíme naše služby stále zlepšovat, intenzivně pracujeme na standardech kvality.

Že se nám to daří, dokazují výstupy z inspekcí, kterých jsme absolvovali hned několik.

A jaký je výhled na rok 2018? Letos bychom rádi otevřeli novou službu v hlavním městě, a to specializovanou podporu pěstounských rodin. Chceme se také podílet na zvyšování informovanosti široké i odborné veřejnosti ze-

jména v oblastech raného vývoje dítěte a důležitosti jeho vztahu k rodičům. Všichni dobře víme, že dítěti je nejlépe v milující rodině. Proto naším společným cílem i nadále zůstává, aby každé dítě vyrůstalo v milujícím prostředí.

Děkuji vám, že tento cíl můžeme naplňovat.

Jindra Šalátová
Národní ředitelka

Vydavatel: SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730.
Redakce: Radana Košťáliková, Milan Palán. Grafická úprava: Martin Málek.
Uzávěrka: 16. 2. 2018. Náklad: 11 600 ks. Vyrobitel: H.R.G. spol. s r.o. Výrobní cena: 3,08 Kč.

Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.

DĚKUJEME VÁM VŠEM ZA POMOC

Úsměv na tváři těch, kterým pomáháme, je tou nejlepší odměnou. Poděkování manželů Krejčových, kterým jsme pomohli najít vhodné bydlení a stabilní práci, jsme si ale nemohli nechat jen pro sebe. Jejich díky totiž patří i vám.

„Tímto bychom chtěli poděkovat celé SOS vesničce z Doubí u Karlových Varů. Pomohli nám se vším, s čím

jsme potřebovali, a jsme vděční za to, jak dnes bydlíme a žijeme. Hlavně touto cestou chceme poděkovat paní Ivetě Wágnerové, která nám dokázala pomoci, a jsme dnes rádi, že díky ní máme nádherné a klidné bydlení. Tímto chceme poděkovat i Praze, která s nimi spolupracuje. Děkujeme vám všem za pomoc. S pozdravem Krejčovi.“

NA PRAŽSKÉM HRADĚ PŘÍSPÍVALI MALÍ I VELCÍ

Příjemné překvapení nám přichystal loňský 20. jubilejní ročník charitativní sbírky pro SOS dětské vesničky, který se uskutečnil od 3. prosince do 6. ledna na Pražském hradě pod záštitou manželky prezidenta Ivany Zemanové. V pokladničce pod vánočním stromem na náměstí U Svatého Jiří se totiž sešlo úžasných 183 028 korun, které tak výrazně podpoří činnost pražského zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc SOS Sluníčko. Všem malým i velkým dobrotsrdčným návštěvníkům Pražského hradu mocrát děkujeme!

SBÍRKA „Z LÁSKY K DĚTEM“ SLAVILA ÚSPĚCH

Patříte mezi ty, kteří si koncem loňského roku koupili v prodejnách Kaufland samolepku s motivem kresby malé Terezky a podpořili tak ohrožené děti? Pak pro vás máme skvělou zprávu. Vánoční sbírka „Z lásky k dětem“, kterou pro SOS dětské vesničky náš

generální partner uspořádal, totiž vynesla 3 470 790 Kč. Vůbec nejtědřejší byli zákazníci hodonínské prodejny, kteří si nakoupili samolepky za bezmála 200 tisíc korun. Kauflandu, iniciativním pokladním i štedrým zákazníkům patří náš velký dík!

DĚTI SI UŽILY BEZVA JÍZDU

Brněnská SOS dětská vesnička zažila opravdu netradiční Vánoce. Na Štědrý den v poledne totiž do místního areálu přiburácelo na 300 motorkářů z celé ČR, kteří tu ukončili svoji tradiční vánoční spanilou jízdu. Kromě hromady dárek, které s sebou muži a ženy na silných strojích přivezli, udělala místním dětem asi největší radost možnost vyzkoušet si na vlastní kůži, jaké to je usednout na pořádnou „mašinu“ a projet zákoutí jejich vesničky.

SOS KOMPAS: TROCHU JINÝ NÁVRAT DOMŮ

 PŘÍBĚH PANÍ JANY A JEJÍCH PĚTI DĚTÍ ŘEŠÍME OD OTEVŘENÍ NAŠÍ KANCELÁŘE V PROSTĚJOVĚ. VŠE, CO JSME BĚHEM SPOLUPRÁCE ZAŽILI, SE ANI NEDÁ POPSAT, I TAK ALE NÁSLEDUJÍCÍ ŘÁDKY DOBRĚ VYPOVÍDAJÍ O TOM, JAK SLOŽITÉ TO NĚKTERÉ DĚTI MAJÍ A ŽE I TY NEJZAMOTANĚJŠÍ PŘÍBĚHY MŮŽOU NAKONEC SKONČIT DOBRĚ.

U paní Jany, která je matkou pěti dětí ze tří vztahů, se kupily problémy všeho druhu. Jejich společným jmenovatelem ale vždy byla postupně se prohlubující závislost na alkoholu. Šťastnější chvíle, kdy pila méně, se střídaly s obdobími, kdy domácnost stála na vedlejší koleji, nezbyvalo na jídlo, nájem ani energie a péče o děti ji zajímala jen pramálo.

KAŽDÝ JINOU CESTOU

Situace nakonec došla tak daleko, že děti musely být matce odebrány a jejich cesty se rozdělily. Zatímco prostřední Honzík našel zázemí u svého otce, dvě nejmladší děti putovaly do krizového zařízení v jiném městě a nejstarší Radek s Janičkou skončili v dětském domově. Zatímco Janička zdejšímu režimu i odloučení od zbytku rodiny nakonec přivykla, Radek nesl situaci těžce a nepřestával se upínat k tomu, že se vrátí zpátky k mamince.

OBROVSKÉ ZKLAMÁNÍ

I pro paní Janu byla ztráta dětí těžkou ranou. Také proto se odhodlala svoji zá-

vislost řešit a nastoupila protialkoholní léčbu. Kromě našich sociálních pracovníků našla nešťastná maminka podporu také u své přítelkyně, kde trávila propustky a na vánoční svátky si sem směla vzít i své děti. Ostatně, nebylo to poprvé, kdy jí paní Alena pomohla. Když měl alkohol navrch, starala se občas „hodná teta“ o matku i jejich pět dětí. Není divu, že se mezi nimi postupně vytvořilo silné citové pouto.

Ačkoliv léčbu paní Jana zdárně ukončila, selhání přišlo až nečekaně brzy. Nejstarší děti, žijící na dlouhodobou propustku s matkou v azylovém domě, putovaly zpátky do ústavu a paní Jana svůj boj se závislostí zcela vzdala. Zklamání dětí bylo obrovské.

VELKÉ ROZHODNUTÍ

Dětem tak zůstala jen „teta“ Alena, která za nimi často jezdila do ústavu, a postupně se v ní začalo rodit velké rozhodnutí. Jelikož se už dříve často setkávala s našimi sociálními pracovníci, obráti-

la se na ně se žádostí o pomoc při snaze o získání dětí do vlastní péče. Děti měly jasno. „Teta“ pro ně byla dlouhodobě jedinou důvěryhodnou osobou a moc k ní chtěly. Nebylo na co čekat, a tak jsme se pustili společně do práce.

DOMŮ K „TETĚ“

Sourozenci začali nejdříve jezdit k „tetě“ na víkendy, svátky a prázdniny. Na každý pobyt se přítom moc těšili takže koncem školního roku se mohla paní Alena dohodnout s vedením dětského domova, že u ní Radek s Janičkou stráví celé dva měsíce letních prázdnin. Společně jsme sepsali a podali k soudu návrh na předběžné svěřeni dětí do její péče, kterému soud následně vyhověl.

Zatím posledním krokem byl návrh na svěřeni dětí do pěstounské péče, který jsme paní Aleně pomohli sepsat a který teď čeká na soudní projednání. Věříme, že i ten bude nakonec vyřízen kladně a celý zamotaný příběh tak bude mít přece jen šťastný konec.

ROK 2017 V ČÍSLECH: DÍKY VÁM JSME VLONI POMOHLI TÉMĚŘ 1200 OHROŽENÝM DĚTEM

V rámci preventivních služeb jsme pomohli

851

dětem v rodinách, kterým hrozilo jejich odebrání.

Naše volnočasové centrum navštívilo

111

děti žijících v rizikovém prostředí.

V našich krizových zařízeních našlo

82

děti dočasný domov a odbornou pomoc.

Podpořili jsme pěstouny, kteří se starají o

133

děti v SOS dětských vesničkách i mimo ně.

Pomohli jsme vykročit do života

12

mladým lidem z našeho domu na půl cesty.

Společně jsme vrátili úsměv do

1189

dětských tváří.

SOS PŘÍSTAV: Z NEÚPLNÉ RODINY ROVNOU DVĚ

NĚKDY SE OSUDY TAK ZAMOTAJÍ, ŽE SE TOMU AŽ TĚŽKO VĚŘÍ. SOCIÁLNÍ PRACOVNICE DOPROVÁZÍ JÍCÍ PĚSTOUNSKÉ RODINY MNOHDY TAKOVÉ OSUDY POMÁHAJÍ ROZMOTÁVAT. A NĚKDY SE DÍKY JEJICH ENERGIÍ, ZKUŠENOSTEM A PODPŮŘE NAPRAVÍ I VĚCI, KTERÉ BYLY POKAŽENÉ OPRAVDU DLOUHO. STEJNĚ JAKO V PŘÍBĚHU MLADÉ MAMINKY SYLVY A JEJÍHO SYNA KUBÍKA.

Když se Sylvini rodiče rozvedli, vidala se Sylva s tatínkem jen málo a pak už téměř vůbec. Když ještě před dosažením

zletlosti otěhotněla a porodila malého Kubíka, bez rodinného zázemí se o něj kvůli nízkému věku nedokázala postarat a kloučka se na přechodnou dobu ujala pěstounka, která o něj s láskou pečovala.

ŠTASTNÝ OBRAT

K dalšímu rozhodování o Kubíkově osudu byl potřeba souhlas Sylviniých rodičů a teprve tehdy se její tatínek dozvěděl, že má vnoučka. Pracovnice SOS dětské vesničky, se kterou novopečený dědeček spolupracoval, mu pomohla sepsat žádost o svěřeni malého chlapečka do poručnické péče, která byla velmi rychle

schválena. Jeho dcera se k němu i se svým synkem přestěhovala také.

Protože po rozvodu zůstala dcera s matkou, požádal nyní otec i o její svěřeni do své péče. To se také podařilo a vznikly tak dvě rodiny v rámci jedné, jedna nová a jedna staronová, i když ne zcela úplná. Nejdůležitější ale je to, že chlapeček žije spokojeně se svou mámou v péči starostlivého dědečka a má se čile k světu. Jeho maminka se připravuje na budoucí povolání a doma s podporou svého tatínka na roli mámy, kterou bude jistě moci jednou plně převzít.

CHTĚLA BYCH DÁT PŘÍKLAD LIDEM K POMOCI TĚM SLABŠÍM

PRÁCE S DĚTI MÁ SVOJE KOUZLO, KTERÉMU JE TĚŽKÉ NEPODLEHNOUT. SVOJE O TOM VÍ TAKÉ PANÍ IVA PEČÁROVÁ Z LIBERCE, KTERÁ HNED PO STUDIÍCH PRACOVALA JAKO VYCHOVATELKA VE ŠKOLNÍ DRUŽINĚ. I KDYŽ SE PAK JEJÍ KARIÉRA VYVÍJELA JINÝM SMĚREM, VZTAH K DĚTEM V NÍ ZŮSTAL NARTVALO ULOŽENÝ. SPOLEČNĚ JSME SI POVÍDALI O JEJÍM ŽIVOTĚ, NIČÍM NENAHRADITELNÉ KOMUNIKACI RODIČŮ S DĚTI I O TOM, PROČ JE PRO NI DŮLEŽITÁ PRÁVĚ POMOC TĚM NEJMENŠÍM.

Jaká byla Vaše cesta k SOS dětským vesničkám a kdy vlastně začala?

Po maturitě na Střední ekonomické škole v Liberci jsem nastoupila do školní družiny v Chrastavě, kde jsem pracovala s dětmi různých věkových kategorií a přestože jsem pak tuto oblast pracovně opustila a vrátila se k účetnictví, vztah k dětem ve mně zůstal natrvalo uložený. Právě v té době jsem si uvědomila, jak moc důležitá je komunikace rodičů s dětmi, jak k ní ne vždy dochází, jak malý důraz kladou rodiče na problémy dětí a jak málo jim naslouchají. Což je v dnešní přetechnizované době stále komplikovanější. Když jsem se zhruba před sedmi lety seznámila se záslušnou prací SOS dětských vesniček, zaujala mě právě ta forma vytvoření rodinného prostředí v určité komunitě. Proto jsem se vás rozhodla podporovat.

SOS dětské vesničky ale nejsou jedinou organizací, kterou podporujete.

Máte pravdu. Příležitostně a nepravidelně přispívám také organizaci Lékaři bez hranic, psímu útulku v Liberci Ostašově, občasně kupuji publikace z nakladatelství UMŮN a přispívám obecně prospěšné společnosti Život dětem, pro kterou pořádáme pravidelné sbírky v naší škole, kde pracuji jako mzdová účetní a personalistka.

Jakou roli hraje ve Vašem životě pomoc druhým? Co Vám podpora těch, kteří si sami pomoci neumějí nebo nedokáží, přináší?

Myslím, že pro druhého člověka jsem mnohdy schopná nasadit více, než sama pro sebe. Nejsou to žádné zázračné akce,

Foto: Iva Pečárová

prostě se snažím být k lidem milá a přívětivá, často více nepotřebuji. V minulosti jsme my starší děvčata, co spolu chodíme, pomohly překonat kritické období jedné z nás, která přišla o zaměstnání a příjem. Jelikož se sama starala o tři děti, situace byla opravdu vážná. Pomohly jsme finančně, jídlem, dobrým slovem a sehnaly práci. To byste viděli, jak nás to hrálo. Také proto podporuji SOS dětské vesničky, protože pomáhají.

SOS dětské vesničky se dnes kromě podpory pěstounských rodin zaměřují také na prevenci přímo v ohrožených rodinách, následnou péči o dospívající děti nebo volnočasové aktivity. Která z našich služeb Vás nejvíce oslovuje?

Nezlobte se, ale nemám tak podrobný přehled o službách a centrech SOS dětských vesniček. Domnívám se ale, že v určitých oblastech pracují trochu podobně jako náš V klub v Liberci (ten, který funguje při Domě dětí a mládeže Větrník) a taková

zařízení jsou potřebná, třeba už jen proto, že si v nich děti v klidu a bez křiku napíšu domácí úkoly.

O tom, proč jste začala naši organizaci podporovat, a že svou pomoc neomezujete jen na SOS dětské vesničky, už jsme mluvili. Čeho byste ale chtěla svojí pomocí dosáhnout?

Svět je krásné místo k životu. Nam, kteří žijeme pěkně v rodinném kruhu a nemusíme řešit každodenní stres a nevlidnost prostředí, které sužují některé děti a mladé lidi, to často přijde jako samozřejmost. Chtěla bych svým přístupem dát příklad lidem k pomoci těm slabším, motivovat je ke vstřícnému a otevřenému přístupu zejména k dětem. Z vlastní zkušenosti totiž dobře vím, že každá dobrá rada, skutek nebo příklad dospělého člověka se uloží v dětské paměti, ze které lze pak v dospělosti čerpat.

Děkujeme za rozhovor i Vaši podporu!

SOS KOMPAS: NĚKDY STAČÍ K ZÁZRÁKU JEN MÁLO

PŘEDSTAVTE SI TAKOVÉ RÁNO: VENKU PRŠÍ, DOMA NENÍ ČÍM ZATOPIT A V CHLEBNÍKU ZBÝVÁ POSLEDNÍ ROHLÍK. MÁSLA SE ANI NEMUSÍ DÁVAT DO LEDNÍČKY, PROTOŽE SE ANI NA LINCIE V TĚ ZIMĚ NEROZTEČE, A STEJNĚ HO ZBÝVÁ UŽ JEN KOUSEK. MARUŠKA POBŘEKÁVÁ, PROTOŽE JÍ VČERA KAMARÁDKA ELA ŘEKLA, ŽE V TĚCH ZMAČKANÝCH HADRECH, CO TEĎ NOSÍ, SE JÍ BUDOU VE ŠKOLE VŠICHNI SMÁT. A ONA SE TAM TAK TĚŠILA... A MÁMA SPÍ, JAKOBY SE VŮBEC DO TOHO TMAVÉHO STUDENÉHO RÁNA NECHTĚLA PROBUDIT.

Nikdo nepochybuje o tom, že dítě, nový člověk, má přicházet na svět z lásky dvou dospělých lidí a být jejich společnou radostí, ale i sdílenou odpovědností.

Maruščin a Rozárčin tatínek ale o své dcery ztratil zájem už brzy po jejich narození. Teď je navíc za mřížemi, takže ani neplní svou vyživovací povinnost. Maminka, paní Zora, s minimem prostředků a podlomenou psychikou skončila s holčičkami ve vlhkém sklepním bytě.

Bez podpory i na konci sil začala od holčiček i od tíhy závazku utíkat k alkoholu. Někdy „zapomínala“ nakoupit, Maruška s Rozárkou byly podvyživené a maminka bývala pravidelně opilá. Tehdy do smutného příběhu musel zasáhnout odbor sociálně-právní ochrany dětí a poté, naštěstí, i pracovníce SOS dětských vesniček.

POMOC V PRAVOU CHVÍLI
Rychle se ukázalo, že paní Zoře stačí jen podpora a odborná pomoc, aby opustila spirálu, která by mohla skončit

i odebráním holčiček z její péče. Hned v prvních dnech spolupráce naše sociální pracovníce spolu s maminkou zařídily návštěvu pediatra a spolu s ním jí vysvětlily zásady vhodné výživy. Maminka byla poučena i o tom, proč je nebezpečné nechávat děti doma samotné. Dalším krokem byl nástup do ambulantní protialkoholní léčby. Paní Zora byla vzorným uživatelem této služby a spolupráce pokračovala na výbornou.

ZÁZRÁKY SE DĚJÍ
Jaký je její výsledek v současnosti? Rodina žije v malém sociálním bytě, Rozárka miluje svoje paní učitelky ve škole a Marušku v novém pruhovaném tričku a námořnické sukýnce všichni spolužáci obdivovali. A maminku vídá i ve škole, protože ta si našla práci v místní kuchyni. A víc než rok už úplně abstínuje. Někdy stačí k zázraku jen málo...

TÉMA: KOMUNITNÍ SBÍRKA JAKO NÁSTROJ POMOCI

HALLOWEEN „PO AMERICKU“ SLAVÍ PANÍ DINAH V ČECHÁCH KAŽDÝ ROK, COŽ PRO NI ZNAMENÁ UŽ ŠESTNÁCTKRÁT. LONI ALE POCÍTLA, ŽE BY TO CHTĚLO MALOU ZMĚNU, ŽE KTERÉ BYLA NAKONEC ZMĚNA POŘÁDNÁ. A JAK TO SOUVISÍ S SOS DĚTSKÝMI VESNÍČKAMI?

Dinah Spritzer je profesorka žurnalistiky a novinářka, která žije v Praze a na dálku spolupracuje s redakcemi The New York Times a USA Today. Věnuje se mimo jiné problematice náhradní rodinné péče. Tak se seznámila s naší organizací a ve chvíli, kdy dostala nápad spojit halloweenskou oslavu pro děti s dobročinnou sbírkou, byli jsme její první a jedinou volbou.

„Čím déle na Vinohradech žiji, tím víc a lépe poznávám i místní obyvatele a zjišťuji, že není nic jako ‘cizinec’ versus ‘našinec’. Jsou jen lidé dobří a lidé horší. Myslím si ale, že většina lidí se cítí dobře, když mohou někomu pomoci, a vůbec nezáleží na tom, odkud jsou. Když jsem si to uvědomila, napadlo mne, jaká je škoda, že je tu velmi málo dobročinných aktivit, které vycházejí zdola, z komunity. V Americe stále někdo něco pořádá, peče, plete, prodává a podporuje tak nějakou dobrou věc,“ směje se paní Dinah.

A protože je aktivní a nadšená bytost, která vnímá překážky a pochybnosti jako šanci, ne jako hrozbu, oslovila své přátele a sousedy, rozbila „hlavní stan“ v místní

kavárně, kde jí vyšli vstříc, a v předvečer Halloweenu se po Vinohradech rozběhly skupiny úžasných masek. A Dinah se nestačila divit!

„Pro pětileté děti je samozřejmě problematika náhradní rodinné péče nebo preventivní aktivity na podporu rodin, kterým hrozí rozpad, příliš komplikovaná. Ale i přesto si i ty nejmenší děti, které se sotva naučily mluvit, s ohromným nadšením říkaly o příspěvek a sladkosti pro jiné děti, které nemají maminku nebo by o ni mohly přijít.“

Na devadesát rodičů a dětí během jediné večera sesbírало celkem 14 619 korun. Shromážděné peníze následně putovaly

na sbírkový účet SOS dětských vesniček a z něj do chvalčovské vesničky, kde z něj zaplatili dětem výlety a aktivity o jarních prázdninách. „Ano, stálo to trochu nervů a docela dost úsilí, aby vše klaplo. Ale ten pocit naplnění a štěstí, co se pak dostává, se dá srovnat jen s radostí dětí přímo na místě. Už teď mám nápady na příští rok, protože letos to bylo sice poprvé, ale určitě ne naposledy. A kdybych inspirovala k něčemu podobnému někoho dalšího, už by to prostě nemělo chybu!“ vzkazuje paní Dinah nadšeně na závěr.

Máte zkušenosti s podobnou akcí? Napište nám. Nebo se do toho rovnou pusťte! A nemusíte čekat zrovna na Halloween, Velikonoce už se blíží.

VYPLŇTE SI DAŇOVÉ PŘIZNÁNÍ ON-LINE ZA 15 MINUT NA SOS-VESNICKY.CZ

Daňová kalkulačka vypočítá vaše daně za 15 minut, anonymně a bez registrace.

Peníze, které ušetříte za účetní, pomohou ohroženým dětem.

STAŇTE SE PRAVIDELNÝM DÁRCEM SOS DĚTSKÝCH VESNIČEK

POMOZTE NÁM ZAJISTIT PLYNULOU A DLOUHODOBOU POMOC
OHROŽENÝM DĚTEM, KDYKOLIV JI POTŘEBUJÍ.

BÝT PRAVIDELNÝM DÁRCEM ZNAMENÁ:

- **Pomáhat** stabilizovat naše příjmy, a tím i naši pomoc.
- **Výraznou úsporu** našich nákladů při komunikaci s dárci.
- **Každý den** měnit přítomnost i budoucnost ohrožených dětí k lepšímu.

JAK SE STÁT PRAVIDELNÝM DÁRCEM:

- **Založte si** trvalý měsíční příkaz s Vaším variabilním symbolem na jakoukoliv částku, která vyhovuje Vaším možnostem.
- **Přihlaste se** na www.sos-vesnicky.cz/podporte/ klub-patronu a my vám obratem zašleme na Váš e-mail potřebné informace.

GENERÁLNÍ PARTNER

HLAVNÍ PARTNEŘI

V ROCE 2017 NAŠI ČINNOST PODPŮRILY TYTO INSTITUCE

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Ivančice, Zábřeh, Šumperk, Karlovarský kraj, Hlavní město Praha, Karlovy Vary, Bystřice pod Hostýnem, Prostějov, Jihomoravský kraj, Rosice, městská část Praha 1, Nadační fond J&T, Kuřim.